

ved den Aftale, som General Thomsen i sin Tid traf med Finansudvalget.

Naar den højtærede Minister siger, at han har spurgt sine Embedsmænd, og at disse Embedsmænd have sagt til ham, at de forskellige Ministre, der havde været, havde fremhævet, at Rigsdagen godt kendte disse Forhold, da undrer det mig, at den nuværende Minister vil sige dette, thi er der nogen, der har været kendt med Rigsdagsarbejdet, er det netop den nuværende Forsvarsminister. Der er neppe nogen Mand i Rigsdagen, der har haft bedre Lejlighed til at kende alle disse Forhold, end netop den højtærede Minister. Det er derfor underligt, at han vil lade sig sligt fortælle af sine Embedsmænd.

Men nu siger den højtærede Minister, at der skal træffes en ny Praksis, og det glæder mig, at dette skal blive Tilfældet, kun er det kedeligt, at Ministeren uden Hjemmel har brugt 127,000 Kr., inden denne nye Praksis skal blive truffen. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister nu her igennem har faaet Lejlighed til at lette sin Samvittighed for alt, saa at der ikke er noget mere af den Slags, som bliver skjult. Vi maa jo huske paa, at de nævnte Værksteder ikke ere de eneste Værksteder, som sortere under Forsvarsministeren. Vi have jo ogsaa Marinens Værksteder, og jeg tvivler ikke om, at hvis Marinens Værksteder vilde inddrage sig paa Arbejde for private, vilde det være meget let for dem at skaffe sig saadant Arbejde. Saa vidt mig bekendt staa Marinens Værksteder meget højt. Der er visse Omraader, hvor de staa saa højt som noget andet Værksted af den Art. Jeg tænker f. Eks. paa noget i Retning af Fabrikation af Torpedoer. Det vilde sikkert ikke være vanskeligt for Marinens Værksteder at skaffe sig store Bestillinger, som kunde give noget Udbytte. Men lad os haabe, at der ikke er noget af den Slags, men at vi nu have faaet den fulde Sandhed frem, at Ministeren har lettet sin Samvittighed, og lad os haabe, at han modstaaer Fristelsen, hvis den skulde komme over ham, saaledes at han ikke giver efter og derved atter kommer ind paa saa vanskelige og uregelmæssige Forhold som disse her.

Der er et Par Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre til den ærede Ordfører. Jeg har faaet det Indtryk, at han helst ønskede at sige saa lidt om denne Sag som muligt, og at han derfor gerne vilde have Diskussionen draget over paa et andet Emne. Han har saaledes gentagne Gange gjort

Forsøg paa, at drage Diskussionen over paa Krudttaarnsaffæren og forlade dette Emne. Saaledes gaar det jo ofte, naar man taler om ubehagelige Ting, og derfor gerne vil over til noget andet. Nej, lad os holde os til denne Sag her. Den er alvorlig og indholdsrig nok. Lad os derfor tale om den og ikke om noget andet. Jeg kunde for Resten nok ønske at høre Højres Mening derom. Højre har jo ogsaa et Medlem i Finansudvalget. Det forekommer mig, at han før lod sig indtegne som Taler, men at han har ladet sig slette igen. Kan det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) ikke tale paa Højres Vegne, eller er der ikke et andet af de tilstedeværende Højremedlemmer, som kunde ønske at sige deres Mening herom, eller mener Højre, at det i det Hele taget er saa udmærket tjent med at have det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen) som Ordfører, saa at han ogsaa i denne Sag kan være deres Ordfører. Det kunde dog være interessant at høre om Højre billiger den Fremfærd, som Ministeren har gjort sig skyldig i. Gør de ikke det, forekommer det mig, at de burde tage Afstand. Thi tage de ikke Afstand, synes jeg, at Højre staaer som medansvarlig for de Handlinger, Ministeren har gjort sig skyldig i.

Ordføreren (J. Jensen): Nej, jeg har ikke søgt at føre Forhandlingen over paa andre Felter. Jeg har kun gjort opmærksom paa, at overfor et andet Spørgsmaal, nemlig det om Krudttaarnene, har det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) ført Forsvar nøjagtigt for det, at Krigsministeren benyttede til Udførelse af Foranstaltninger, der ikke ere paa Finansloven, Penge, som heller ikke ere paa Finansloven. Jeg har i øvrigt ikke været inde paa den Sag. Jeg har kun vist, at det ærede Medlem for Ringsted i sin Tid fandt, at det udmærket kunde forsvares af foretage den Slags Transaktioner. Det ærede Medlem har heller ikke svaret paa mit Spørgsmaal, men kun bemærket, at han ikke kunde erindre, at der var talt om noget som helst andet end dette, at det gjaldt om, at vi ikke foretog os noget, der krænkede eller kunde skade Landets Neutralitet. Det er sikkert nok. Det har det ærede Medlem Ret i. Jeg har heller ikke benægtet det. Jeg har tværtimod ogsaa givet den Fremstilling, at det var det, hvorom de Forhandlinger drejede sig, som førtes i 1904, men naar det ærede Medlem siger, at han ikke kan erindre, at der blev nævnt noget som helst om, at der skulde være en Avance